

Θέατρο

της Ελένης Πετάση

Λίγα έργα έχουν χαραχθεί τόσο βαθιά στην παγκόσμια πολιτιστική συνείδηση όσο ο *Άμλετ* του Σαίξπηρ. Λίγα έχουν υποστεί τόσες αντιφατικές ερμηνείες καταφέροντας, ωστόσο, να επιζούν ακόμη και στις πιο ακραίες σκηνικές μεταφορές τους. Ίσως γιατί η ουσία τους έχει τη δύναμη να αναμνησθεί το υποσυνείδητο κάθε θεατή, να τον ταραξεί, να τον αναγκάζει να δει τον εαυτό του σήμερα. Ο *Άμλετ* είναι ένα πρόσωπο που αναπνέει πέρα από το συγκεκριμένο κείμενο· ένα πρόσωπο που ξεστομίζει ανείπωτες αλήθειες, σκαλίζοντας επώδυνα τις αγωνίες, τις ρωγμές και τις ευαισθησίες κάθε εποχής. Πόσο μάλλον της δικής μας. Το ζήτημα είναι κατά πόσον ο σκηνοθέτης και ο ηθοποιός μπορούν κάθε φορά να “ξεγυμνωθούν” πειστικά επάνω στη σκηνή, πόσο μπορούν να προκαλέσουν έναν κραδασμό αποκαλυπτικό της σύγχρονης πραγματικότητας – πόσο, εν τέλει, μπορούν να μιλήσουν εκ μέρους της. Ο Γιώργος Κιμούλης σίγουρα δεν μπόρεσε. Στην παράσταση του θεάτρου Πόρτα, κάτω από τις ρηχές, σχεδόν γραφικές, σκηνοθετικές οδηγίες του Αντρίου Βισνιέφσκι, ο «θλιμμένος πρίγκιπας της Δανίας» περιφέρει την αποτυχία μιας πρόχειρης ανατομίας. Με μακριά χίπικα μαλλιά, με το στέρνο ακάλυπτο και κυρίως με ακάλυπτες τις μονοδιάστατες σκηνικές του εξάρσεις, δημιουργεί μια θυμωμένη καρικατούρα που εννοεί να επιβιώσει μέσα σε μιαν άσφαιρη, ωστόσο, διαρκή βαβούρα.

Και το χειρότερο: Στη δίνη αυτής της σκηνοθεσίας που στηρίζεται στο πουδενά, εκτός από τον Γ. Κιμούλη, συμπαρασύρονται και απενεργοποιούνται μια σειρά καλοί ηθοποιοί όπως, κατά πρώτον λόγο, η Δέσποινα Μπεμπεδέλη και, κατά δεύτερον, η Πέγκυ Τρικαλιώτη, ο Δημήτρης Λιγνάδης και ο Δημήτρης Βάγιας. Και σαν

να μην έφταναν όλα αυτά –συμπεριλαμβανομένης και της απίστευτα απλοϊκής σκηνής του φαντάσματος που, εν είδει ρομπότ από κλασικό εικονογραφημένο και εν μέσω καπνών, εμφανίζεται σε απόσταση αναπνοής από τους θεατές, εξοστρακίζοντας κάθε πιθανότητα μεταφυσικού δέους–, η παράσταση αναπτύσσεται σε ένα περιβάλλον κιτς (σκηνικά και κοστούμια του Pawel Dobrzyski) που προσβάλλει και τους πλέον στοιχειώδεις κανόνες αισθητικής.

Γιώργος Κιμούλης και Πέγκυ Τρικαλιώτη στον *Άμλετ*

Σαν κλασικό εικονογραφημένο